

[Hagen Hagensen]

pet bør ingen komme af med mere i skat af lejeværdi, end man gjorde i 1981. Det vender vi tilbage til under udvalgsarbejdet, og det kan vi gøre, uden at vi på nogen måde skal ændre standpunkt til noget som helst.

Så vil jeg gerne gøre en enkelt bemærkning om standardfradraget. Der står stadig væk: »med højst 2.000 kr.«. Ministeren vil så gerne pristalsregulere alt, når der er tale om skatter og afgifter. Tænker han overhovedet ikke på, at der er prisstigninger på vedligeholdelsesudgifter? Standardfradraget bliver stadig væk stående på et maksimum på 2.000 kr. Ærlig talt, det er ved at blive en ren nar-resut.

Vil man ikke gerne øge beskæftigelsen fra regeringens side? Det tror jeg man vil. Og derfor var der grund til at gå ind på tankegangen om, at man skulle have adgang til at trække et beløb fra for vedligeholdelse op til mindst 10.000 kr. mod, at der blev præsteret momsberigtiget regning derfor. Vi husker fra pressen for nylig ham, der havde fået malet sit hus for ca. 6.000 kr. Det kostede ham en forfærdelig masse penge, da han skulle klare det igennem, og der blev regnet godt på det. Jeg tror, det viste, at der er et problem her, og vi vil i hvert fald under udvalgsarbejdet arbejde for og senere stille ændringsforslag om, at man får adgang til – i hvert fald op til 10.000 kr. – at foretage fradrag for dokumenterede vedligeholdelsesudgifter med momsberigtiget regning. Så må standardfradraget gerne blive stående som en mulighed, man også har, men i så fald bør beløbet nok forhøjes.

Jeg er klar over, at jeg nu skal holde op, men jeg skal også blot til slut sige, at vi vil ikke være med til at give det offentlige et større provenu ved at øge lejeværdien. Vi vil gøre det muligt at blive boende i huset. Liden tue kan ofte være med til at vælte stort læs. Mange har en så anspændt økonomi, at der ikke skal særlig meget til, før de må forlade hus og hjem. Vi vil virke for, at folk kan blive boende, og overensstemmende dermed vil vi handle.

Fogh Rasmussen (V):

Skatteministeren har gjort mange forsøg på at fremstille dette forslag, som om der var tale om en helt uændret lejeværdibeskatning i praksis og i realiteten, og ministeren har bl.

a. henvist til, at der kun er tale om en beske-den forhøjelse af den samlede lejeværdi på i alt 2 pct. Men der er mange forskellige grunde til, at det ikke passer, at der er tale om en i praksis uændret beskatning af lejeværdien.

Det kan måske være rigtigt nok, at gennemsnitligt er der kun tale om moderate stigninger, men omkring et gennemsnit kan der jo være ganske betydelige udsving, og der vil være parcelhusejere, som afviger ganske betydeligt fra et sådant gennemsnit. Når så samtidig det loft, der hidtil har været gældende for den maksimale stigning i lejeværdien fra det ene år til det andet, nu fjernes, er der ikke længere nogen beskyttelse af de ejerboligindehavere, som måtte komme ud for udsving, der overstiger det gennemsnitlige. De har ingen glæde af, at det gennemsnitligt måske ikke ser så galt ud.

For det andet forekommer det mig, at skatteministeren har benyttet overgangen fra handelsværdi til kontantværdi til ligesom at snige en lille forhøjelse af lejeværdisatserne ind i lovgivningen. I hvert tilfælde kan man roligt sige, at når ministeren henviser til, at der skal ske en forhøjelse af lejeværdisatserne på omkring 42 pct. for at udligne den nedsættelse af beregningsgrundlaget, der er tale om ved overgangen til kontantvurdering, har ministeren ved fastsættelsen af de nye lejeværdisatser i hvert tilfælde benyttet et andet oprundingsprincip end det, der er gængs i erhvervslivet. De er simpelt hen sat lige i overkanten af, hvad der selv ud fra denne betragtning ville være det rimelige.

For det tredje hersker der en ganske stor usikkerhed omkring resultaterne af den 17. alm. vurdering, også for parcelhuse og andre ejerboligers vedkommende. Man kan diskutere, om disse ejendomme i visse tilfælde ikke er sat for højt; i hvert tilfælde burde denne usikkerhed give sig udslag i, at man for en sikkerheds skyld fastsatte satser i underkanten.

Endelig for det fjerde har man altså fjernet det særlige nedslag i beregningsgrundlaget, der har været gældende for ombygningsarbejder over en vis værdi.

Alt i alt er der tale om en skærpelse af ejerboligbeskatningen på 150 mill. kr., og det kan vi ikke støtte. Vi synes, det er til en vis grad at lægge gift også for nybyggeriet i en situation, hvor byggeaktiviteten i forvejen er hårdt klemt. Dertil kommer så virkningen af